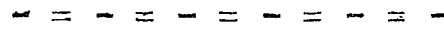

פרדסניק רל מס' 29/7
מישיבת הוועדה לענייני פנים
שהתקיימה ביום ג', ז' אדר תשס"ו - 1.3.55
בשעה 08.40

משתתפים:
נ. חת - היו"ר
ע. אטף
ד. בטחוני
ג. מועדי
ס. טבה
א. פרי
ל. פרליסטלין
ב. קטיין

מזמנים:
פר י. טחר - הכפק הכללי של המטרה
מר ק ד נ - סגן הכפק הכללי, אגף טבה
מר י. עטיר - ראש אגף כח אדם, משרד הבטחון
מר ס. קלייף - היועץ המשפטי, אגף כח אדם,
משרד הבטחון
גב' לסיר - קצין התגמולים, משרד הבטחון
מר ולינט - משרד המשפטים
מר ס. פלאפנה - מתורגמן

סדר-היום:
1. יזנות
2. חוק בפגעי מטרת ישראל, תשס"ו - 1954
3. חוק איגוד ערים (הסתמיות)

היו"ר ג. חת: פותח את הישיבה.

1. שו"ב נ

היו"ר ג. חת: קיבלתי מספר תשובות ממשרד הפנים על שאלות שהופנו על-ידי הוועדה.

תשובה ראשונה - בענין הסובייטליזציה של הישובים הערביים. מר לנדמן ביקש להמליץ לנו השליטה של הרשויות המקומיות בישובים הערביים בישראל (סחלק לחבריה את הרשימה).

בשאלה כאן שאלה בנוגע לרשויות, בענין זרנובה. הוטל על מר גוברניק, הממונה על הסחוז, לחקור בבציה. (קורא את תשובת משרד הפנים).

כן היתה שמילתה של חבר הכנסת כלפון בנוגע לגבולות עיריית חיפה. (קורא את מכתב משרד הפנים בענין).

בענין כפר-אמא בתקבלה תשובה ממשרד הפנים בגובה לשטח השיפוט (קורא את המכתב).

היו"ר נ. חת:

כן שלח מסדר הפניה תשובה בענין הבחירות
בטירת-הכרמל (קורא את התשובה).

בשאלה שאילתה בוועדה בענין קריית-טובה.
חבר הכנסת פרייטשמן: מדוע נתמנה בקריית-טובה - במקומו של חבר
המועצה לעזוב והיה איש מפי"ם - חבר אחר שלא ממפי"ם? (קורא את תשובת מסדר
הפניה לשאלתה).

תשובה אחרונה שקיבלנו ממסדר הפניה - לבעיית
איחוד המשפחות. (קורא את סכתב מסדר הפניה). מאחר שעלינו להגיש לכנסת
מסקנות בענין זה, אני מציע להעמיד את הענין על סדר-יומה של הוועדה.

2. חוק המעסיקים והעובדים בישראל, תשט"ו - 1954

סד קריית-טובה:
(קורא את דברי ההסבר לחוק). החוק הזה הוצע
מלכתחילה כתיקון לחוק הנכלים ולחוק משפחות
החייטיות בניספון בי ערכה. אך נחרצו לבסוף לכתוב אותו כחוק נפרד כדי שלא
בצטרף לתקן ספעת לפעם את כל ההודאות הקיימות בדרך. בענין מס-הכנסה,
חיי ליה מיוחדות, מס-קניה וכו'.

לפי החוק המוצע, מצבו של שוטר מבחינת נכות
וזכויות דומה לזוה של איש צה"ל - פרט להבדל אחד, לפיו שכירים נכות של איש
צה"ל גם אם אינו נובעת מנחלה שאיננה עקב ופזמן השרות, בעוד שנכותו של
שוטר נובעת רק מנחלה, הוא הדין לגבי מוות.

כן יש הבדל לגבי ההתיישנות. בצה"ל מתחיל סרוץ
ההתיישנות ברגע הסתחרר האדם מהשרות הצבאי, או ברגע שמתחווה נכותו. לגבי
שוטר מתחיל סרוץ ההתיישנות מיום שנחבל.

ס ע י נ 1

א. הגדרת "הגדרה"

היו"ר נ. חת:
אני מבין את ההלואה בין שוטר ובין איש צבא-קבע.
אך יש הבדל בין שרת שרות קבע ובין שרת בשרות
חוגה. איש שרות החובה מחוייב מטעם המדינה לשרת, ללא אפשרות בחירה.

ש. פרלמנטין:
האם כוללת הגדרה זו גם את משרת הגבולות?

סד קריית-טובה:
חוק הנכלים וחוק משפחות חייטיות בניספון במערכה
אלינו מבחיין לפי איזה חוק פותח אדם בצבא, בין
אם הוא בשרות קבאי, חובה או מתנדב למילואים. דעתי היא שאם מבדילים - יש
להגדיל לטובת איש הקבע. חוק הנוכסיה של הצבא וחוק הנכלים הולכים למעשה בקווים
שוניים. חוק הפנסיה עוסק בזכויות של ותק בעבודה, לכן לא היה נכון להוציא
את אנשי הקבע. בענין הנהלים מחוק הנכלים, כדי שיהיו לו זכויות בלשהן במידה
שיפגע לפני שיהיה זכאי לזכויות על-פי חוק הפנסיה.

בפקידת המסורה יש פליק לפיו מוענקות זכויות
כלשהן, אבל אין הן נותנות את היתרון לשאלות של הסוטרים הנפגעו עקב שרותם.
נכון שמבחינה תיאורטית לא כל המסורה היא במצב של הצבא מבחינת תנאי השרות
והסיכון. היתה הצעה לייחד את החוק רק לחלק מהסוטרים, ורק להם להעניק את
הזכויות המוצעות. אבל המברר שאי-אפשר להבחין ולוותר בין שוטרים המסלאים
תפקידים קרביים ובין אלה היושבים במסדר. אך מאחר ש-90% מהסוטרים הנפגעים
לא נפגעים אלא בפעולה שהיא פעולה צבאית - הלכו כשאן בדרך של הפרדה לא לגבי
סוג שוטרים, אלא לגבי סוג הנכות, שוטר לא יקבל אפוא זכויות אם חלה בתקופת
שרותו, אלא אם נחבל. ברור שימלינו להיות מקרים יוצאים-מן-הכלל, אבל בדרך
כלל עונה דבר זה על הצרכים. בחוק הפנסיה המוצע עניינו לכלל עובדי המדינה
יש פרק הסדר על שוטרים וסג יובנו בחסכון המקרים ששוטר יוצא מן השרות בגלל
נכות שנבדקה עקב מחלה. ברור שהפערון איננו אידיאלי, אבל הוא הצורך יותר.

א.ב.

ד"ר יעקב יעקבס
1.3.55

סר וייצג:

בחוק החיליים המסוחרים, החזרה לעבודה, יש שתי סדרות של הוראות: (1) הוראות בנוגע להחזרה לעבודה; (2) הוראות על הבטחת עבודה לנפלי הצבא. חוק הנכים מדבר על פנסיה ועל זיקום, בכל ענין עדיפות בעבודה וכו' עוסק חוק ההחזרה.

היו"ר ג. חת:

חבר הכנסת בר-יהודה הציע הצעות מסלול לחוק זה. הוא ביקש להזמין לישיבה, אך איננו נמצא כאן היום. (קורא את הצעותיו של חבר הכנסת בר-יהודה). הוא לא הגיש כל הנמקות להצעותיו, כי התכוון לנסקן בעל-פה.

ל. סחר:

אני מודה שפקודת המסורה, כאשר חובדה על-ידי ממשלת המנדט, היו לה כוונות אחרות לגבי המושגים "בטור" ו"סוטר מוסף". אבל אנו מנצלים את המונח הזה בחוק בשביל דברים חשובים מאד במסגרת הבטחון. לפעם השוטרים המוספים הזמניים והבוטרים הם אנשים הנמצאים במסגרת הבטחון השוטף של משרד הגבול. יש גם שוטרים מוספים זמניים פרטיים - אבל זהו בעיה לחוד. אך הבוטרים והשוטרים המוספים הזמניים (לא הפרטיים) הם אנשים השוטרים על בטחונם של הישובים בספר. אנשים אלה עלולים להיפגע לא פחות - ואולי אף יותר - מאנשים שהם בשרות קבע של המסורה. וכשם שהצבא דאג לכך שאנשים הנקראים לשרות מיוחד, לפעמים ליום אחד, לשמירה על הישובים, ייכללו במסגרת החוק הזה - כן רוצים גם אנו לעשות. הבוטרים מוספים ונקראים ליום אחד בשבוע לשמירה, ללא תשלום. נעשה אפוא עוול אם לא נאפשר להם זכויות במקרה שייפגעו, וניצוד געיה של אנשים שלא יהיה להם דואג. אלה הם סידורים הנעשים מתוך התנדבות. אין זה על חשבון שרות המלוואים בצבא, אם כי האנשים האלה בדרך-כלל אינם סדרתיים. בסילואים כי הם פנוגרים והצבא אינו קורא להם. אבל אין שום הסדר חוקי בענין זה.

שוטרים פרטיים הם שוטרים הנשלחים לשמירה על מפעלים לא ממשלתיים הנמצאים בספר. למשל: מחצבות. שוטרי אותן מחצבות חייבים לפעמים להחזיק בנסק כבד - לא אקדח. יש לאמן אותם ולהכניסם למסגרת כלשהי. המעביד מסלם את משכורתם, ואילו אנו מספקים את הנשק ואת הפיקוח. הענין אינו מסתדר ישירות בין המעביד והשוטר המוסף הפרטי, אלא המעביד פונה אלינו בבקשה להעמיד לרשותו מספר שוטרים של שוטרים כאלה, הוא מפקיד בידינו סכום כסף כדי לשלם משכורות, דמי מדים, דמי שרות וכו', ואנו מספקים את השוטרים. אני חושב ששוטרים אלה אינם צריכים להיכלל בחוק, אבל ענין זה ניתן לפתרון. מטה המסורה יפתור את הבעיה על-ידי-כך שיפיק מהסדר עם הביטוח הלאומי והמעביד יסלם. אבל הכוונה איננה לכלול סוג זה של שוטרים במסגרת החוק הזה. אני מצהיר כאן שאחרי שיכנס החוק הזה לתקפו נבטל את המושג של "סוטר מוסף זמני" כפי שהוא כיום, נוציא ממסגרת זו את השוטרים הפרטיים וניצוד יצור חדש שלא ייכלל במסגרת החוק.

סר וייצג:

בפקודת המסורה נאמר ש"שוטר" פירושו שוטר הבטנה עם חיל המסורה.

היו"ר ג. חת:

האם זה כולל גם עובדי משרד?

ל. סחר:

יש לנו מושג לחוד על פקידים אזרחיים. אסר לשוטרים, אין שוטרים המועסקים בתפקידי פקידות גרידא, אלא כל שוטר עלול להיסלח לתפקיד של מלחמה בהסתבנות, בפורטעים וכו'.

היו"ר ג. חת:

אני מציע לכתוב: בחוק זה "שוטר" פירושו כפי שהוגדר בפקודת המסורה. לא כדאי להכניס מושג נוסף בחוק זה, ולהגדיר אותו.

סר קלייפ:

לפי חוק הפרטנות "חיל המסורה" כולל גם מי שהיו פעם שוטרים לפני הקמת המדינה, ואילו כוונתנו בחוק זה היא רק לגבי מסורת ישראל.

סר וייצג:

אבל אנו משאירים את ההגדרה של "שרות", שפירושה "שירות במסורת ישראל".

א.ב.

לסיבת ועדת הפנים
1.3.55

טר סרו:

אני מציע בכל זאת, ליחד בהירות, להשאיר את ההגדרה "כל מי שבטנה על חיל המסטרה לפי פקודת המסטר" או לפי כל חוק אחר. אני מציע שהדבר יהיה מוגדר וברור.

היו"ר נ. חת:

אני מציע לכתוב "סוטר", והיועצים המספטיים יבררו זאת לבית.

הדו"ט:

להשאיר את ההגדרה של "סוטר", ואילו היועצים המספטיים יבררו אם הדבר עלול לגרום לתקלה כלשהי.

ע. אסף:

אינני יכול להסתפק כאן בהצהרה שטענו מפי מר סחר בענין הסוטר המוספטי הפרטיים, כי הסחוק חייב לעולם לפי המצב הקיים ולא לפי תכניות העלולות לחול לאחר שהחוק נכנס לתקפו. אינני מטיל ספק בכוונתו של מר סחר, אבל יכול להיווצר מצב שלא נודע כיצד יתבטא בחוק. היות והיות יש שוטרים פרטיים - אני רוצה שיהיה ברור שהחוק הזה אינו חל עליהם.

היו"ר נ. חת:

אולי כדאי להוסיף סעיף: "חוק זה אינו חל על שוטרים פרטיים".

טר סרו:

ברצוני להסביר לחברי הוועדה מה הם סוגי הסוטר מה מסרה, יש הסוטר הרגיל, בוסף לכך יש "נוטרים", מושג שנוצר בימי המנדט והכולל שוטרים להגנה על ישובים שעליהם רצתה המסטרה לשלוט, בוסף לכך נוצר המושג של "סוטר מוסף זמני" שהוא שוטר שיש לו כל הזכויות כלשוטר רגיל, וכן מוטלות עליו כל החובות הרגילות. ההבדל בין שוטר מוסף זמני לבין שוטר רגיל הוא שהראשון איננו כבול לחוק מסויים או לחוק פיסודים כלשהו, הכוונה היא לגייס שוטרים לסבצ מסויים.

כן יש שוטרים מיוחדים, אלה הם שוטרים שהמסטרה מגייסת בשעת חרום מתוך אנשי מילואים או מתנדבים מתם, שוטרים אלה מושבעים על-ידי קופט שלום או קצין מחוז. אין הם מקבלים מסכורת, כל אלה נטנים על חיל המסטרה וכלולים בחוק זה.

את הסוטר המוספטי הזמניים אנו מנצלים ביוגים, בפיקוח על הבטחון הסוטר בישוב ספר, בממוני על הנפק ועל סדרי הסמירה וכו'. כשאין אנו מוצאים לטעם כך אנשים מתאימים במסטרה, אנו לוקחים אששים מתוך אותו מושב והם הופכים לשוטרים מוספטיים זמניים, הם מושבעים, אבל הם גם עובדים במסך, דרגת מסכורתם שונה, בהיותם שוטרים זמניים בלבד. הם נכללים בחיל המסטרה, אבל אין צורך להודיע לאם שלוחה חדשים מראש אם מתכוונים לפטרם. אבל החוק הזה צריך להגן עליהם כמו על כל שוטר אחר שנפגע.

כיצד אנו מנצלים את הנוטרים? - יש נוטרי מטלה שוטרים על משרדים ממסלתיים ומוסדות מסלתיים הנמצאים על הגבול (כמו בית-החולים לחולי-סחפת "איתנים"). גם אנשים אלה שייכים למסטרה וממונים על-ידיה. המוסד המעוניין פונה אלינו בבקשה לשלוח אלינו נוטר כזה, ולאחר שאנו משוכנעים בצדקת הדבר, אנו מספקים את הנוטרים. למעשה זוהי הגדלת תקציב הבטחון על-חשבון תקציבים של משרדי מטלה שונים. לכן הגיעו כיום לכלל מסקנה שמוטב שכל הנוטרים הללו, הנוטרים על משרדי המסלה, יהיו עובדי מסטרה ויהיו שוטרים רגילים, והדבר אף הוכנס לתקציב המסטרה. הנוטרים הללו של משרדי המסלה מהווים מחצית ממספר הנוטרים הכללי.

אבל יש גם נוטרים פרטיים, שלגביהם קיימים הספקות שהוזכרו. אלה הם נוטרים של חברה - ציבורית, חצי-ציבורית או פרטית - הנמצאת במקום מסוים מבחינה בטחונית. חברה כזו יכולה לפנות לבוגעים בדבר בבקשה להגן עליה, אך מכיוון שלמסטרה אין תקציב מספיק להבטיח את כל המקומות שיש בהם טיכון בטחוני - אנו מסתמשים בסידור זה שהוזכר. המעביד מסלם עבור הסמירה, אך הנוטרים נמצאים במסגרת המסטרה. כלפי החוק מכיון נוטר כזה רק במסטרה כמעביד, אם יפגע - ידרוש את הפיצויים מהמסטרה. לכן צריכה המסטרה להגיע לכלל הסכם עם המעביד בדבר תשלום פיצויים כאלה.

א.ב.

ישיבת ועדת הפנים
1.3.55

לא יהיה זה הוגן להטיל על המטטלה אחריות
לאנשים כאלה.

ז. סחר:

סר קליינמן:
יש לי ספק מהפטי אם אפשר יהיה לבצע הסדר
כזה בין המטטרה והמעביד. טכום הפיצויים
איננו סכום חד-פעמי. הוא כולל תבטולים לכל ימי החיים, טיפול, טיקום
וכו', ואי-אפשר להסדיר זאת על-ידי הסכם מראש. לכן, אם אין כוונה להכליל
אנשים אלה בחוק - יש להגיד זאת במפורש.

ז. פרלמנטריון:
אם מפעל מטוילים מבקש בוטרים פרטיים כאלה,
האם מגייסים לכך אנשים באופן מיוחד, או
המטטרה מוציאה אותם מקארד שיש לה?

ז. סחר:
מגייסים אותם מהחוק. אין בודקים את מצב
בריאותם, ואין אנשים אלה עונים לכל הצרכים
של המטטרה.

ב. קמיון:
הצרה היא שהדאגה כאן היא אך ורק למטטלה,
למטרדיה ולרכושה. אך מצבנו הוא כזה שרוב
המפעלים שלנו נמצאים על הגבול, ועלינו לסטור עליהם. ברור שיש לחשוב
היטב על סבך היחסים - הכספיים והאחרים - בין המטטרה והמעביד במקרה של
הוטרים הפרטיים. אבל יש גם לחשוב על אותו שוטר. גם שוטר כזה, במידה
שהוא נפגע, מטמט צרפף לדיון שלנו. לדעת מוטב לפעמים להעדיף את הדאגה
לאדם מאשר הדאגה לאוצר. הנושא העיקרי של החוק הזה - הנפגעים - בהם אין
אנו דנים כאן כלל, והרי החוק הזה בא להבטיח דוקא אותם.

אני מציע אפוא שנדחה היום את הדיון בסעיף
זה מתוך כוונה שהמטטרה תסקול באופן יסודי מה היא יכולה לעשות כדי לבוא
להסדר כספי עם המפעל הדורש שוטרים פרטיים כאלה. אינני מקבל את ההצעה
להוציא סוג זה של שוטרים מכלל החוק הזה. דוקא הוא המעניין אותי. אדם
כזה היוצא לסטור על מפעל כלשהו בהרי ירושלים חסוב בשבילי יותר, מבחינת
החוק הזה, מאשר נוטר הסופר על סטוד סטטלתי בלב-לבה של תל-אביב.

הדוחלט: 1. לדחות את המסך הדיון בסעיף זה;

2. לבקש מהמטטרה:

(א) פירוט: מי נמנה עם חיל המטטרה
ומי, מהמטרתיים במטטרה, אינו
נמנה על חיל המטטרה;

(ב) שהמטטרה תדון בתוכה ותחליט על
מי היא רוצה שהחוק הזה יחול,
ועל מי, לדעתה, לא צריך חוק זה
לחול;

(ג) שביא בפני הוועדה הצעה מסוכמת
אם יש צורך להגדיר את המושג
"שוטר" בחוק זה.

ב. הגדרת "שוטר במטטרה":

הדוחלט: לקבל את ההגדרה כפי שכתובה בחוק.

2.4

יסיבת ועדת הפנים
1.3.55

ג. הגדרת "נכות":

האם זוהי ההגדרה הסדווייקת כפי שכתובה בחוקים
האחרים? והאם צריך להוסיף להגדרה זו היא טובה?

היו"ר ג. חת:

ההגדרה חייבת להיות זהה עם זו של חוק הנכים
וחוק מספחות החילים.

מר ויינברג:

באו. בהסדרות

פרט לסיבוי שעסינו מסתמט / להגדרה של חוק
הנכים את הזכות לעד נכות סגורה מסתלה.

מר קליינר:

כל פחיתות-כוסר נחשבת לנכות?

היו"ר ג. חת:

כן, אבל החוק מדבר על אותה נכות המעניקה זכויות.

מר ויינברג:

אנו מבדילים בין שלושה סוגים: א) חבלה או
קחלה; פגמה - שהיא הסימן שבטאר מהחבלה;
ב) הפחיתות של הכוסר הגופני ו/או הסכלי - שהיא הנכות, הגדלת הנכות
במצאת בחוק הנכים. הגדרת אחוזי הנכות לפיהם נקבעים התגטולים במצאת
בתקנות מיוחדות. כל נכות מזכה לטיפול רפואי לנפגע. אחוז הנכות בו
מתחילים לשלם תגטולים במצאת בחוק.

מר קליינר:

החלט: לקבל את ההגדרה של "נכות" כפי שהציעת.

ד. הגדרת "חוק הנכים":

אם כתוב: "חוק הנכים", פירושו: חוק הנכים
כפי שתוקן וכפי שיתוקן מפעם לפעם. כל תיקון
נקרא ביחד עם החוק המקורי.

מר ויינברג:

החלט: לקבל את ההגדרה של "חוק הנכים"
כפי שהוצע.

ה. הגדרת "חוק מספחות החילים":

החלט: לקבל את ההגדרה של "חוק מספחות
החילים" כפי שהוצע.

ו. הגדרת "נפגע המסטר":

מסטר-לבי הופנתה לכך ש"נפגע המסטר" פירושו
לא איש מסטר ש"נפגע, אלא מי שנפגע על-ידי
המסטר.

היו"ר ג. חת:

אני מציע לכתוב: "נפגע במסטר".

מר סטר:

אני מציע לכתוב: "חוק נפגעים בסרות המסטר".

מר סגה:

החלט: לבקש סדר שלי לנסח את ההגדרה.

א.ב.

ישיבת ועדת הפנים
1.3.55

סעיף 2 :

היו"ר נ. חת: (קורא את הסעיף).

הכוונה היא להגן על שוטרים שנפגעו בתקופת שרותם ועקב שרותם, ולא עקב מחלה או החמרת מחלה.

מר סחר:

כאן ייעשה עוול לשוטרים. יש להבדיל בין סוג עובדים העובדים כפקידים אזרחיים ובין האחרים. יש סוגי מחלות במסטרה שהן מחלות מקצועיות עקב תנאי השרות. למשל: יוצא שוטר, איש מסטר-הגבול, בליל חורף גשום, ויושב 4-5 שעות בטארב. הוא מקבל דלקת-וריאיות וכתוצאה מכך - שחפת. לדעתי דינו של אדם כזה כדין מי שקיבל כדור. איש הנכנס לשרות המסטרה עובר לפני קבלתו בדיקות רפואיות, ובדרך שהמתקבלים הם אגסים בריאים. יוצא שאם הם מקבלים מחלה, בדרך-כלל זוהי תוצאה מהשרות.

היו"ר נ. חת:

בענין זה יש הצעה גם לחבר הכנסת בר-יהודה (קורא את ההצעה).

מר פלייף:

השאלה של קטר בין מחלה ובין שרות היא שאלה שנחלקים בה מוסחי רפואה רבים ומתבלטת בה מחלקת השיקום. מחלות בגרמניה על-ידי גורמים רבים: דילור, תנאי-חיים, בליגיהם השרות. ברור שאין מחלה בגרמניה על-ידי גורם אחד בלבד. איש צבא מבלה את כל זמנו במחנה ויש עליו השגחה. איש מסטרה הולך הביתה, ואין לדעת כיצד הוא חי עם וסטה הוא עלול לקדם את המחלה.

מר ויינס:

חבר הכנסת בר-יהודה מציע להגביל את הזכויות הללו לסוג מיוחד של עובדים במסטרה. אך הדבר אינו ניתן להפרדה, ואז צריכה ההגבלה להיות לגבי סוג החבלה ולא סוג הנחבלים. אני חוזר ואומר שפתרון איננו אידיאלי, אבל הוא הטוב ביותר שיכולנו למצוא.

היו"ר נ. חת:

מהו הסצב כיום אם שוטר נפגע כתוצאה מחבלה וכדומה?

מר סחר:

יש חוק הפנסיה של המסטרה, אבל הוא עלוב ביותר. לשם כך הייתי צריך לאקים קרן פרטית מיוחדת של השוטרים. מקרי מחלה כאלה שהזכרתי יש רבים.

מר קרו:

בעיה זו מטרידה אותנו לא מעט. כששוטר נחייב נמצאים באותו מקום ושניהם נפגעים, החייל מקבל את כל הזכויות, והשוטר - לא. יש במדינה חוק עובדי המדינה, ויש חוק הצבא. המסטרה טוענת שתנאי השרות של השוטרים מקבילים ברוב המקרים לאלה של הצבא. הכנסת איטרה דעה זו על-ידי-כך שקיבלה בקריאה ראשונה את חוק נפגעי המסטרה. המסקנה מסלאת כיום תפקידי בטחון שוטף לא פחות - ואולי אף יותר - מאשר הצבא, עלולים להיפגע יותר, בראש וראשונה מסטר הגבול, וגם שוטרים העוסקים בחיפוש ילדים, למשל, הבתזנים לקור ולרטיבות לפעמים במסך ימים שלמים. שני אנשי מסטרה חלו בשחפת, והרופאים קבעו שהם חלו בבטיס המסטרה בגלל התאטנות גופנית. אמנם ייתכן שהיתה אצלם המחלה בכוח, אבל לולא ההתאטנות הגופנית לא היתה המחלה פורצת. אין אנו יודעים כיצד לטפל במקרים כאלה. יש מקרים רבים כאלה. הסצב הוא כיום שאנשים אלה מקבלים משהו, ומפטרים אותם.

מר סחר:

אין במסטרה מושג של שוטר העובד רק עבודת-יום. כל שוטר גם כיום וגם בלילה. גם הצבא לא הבדיל בין שרות חובה וקבע ובין תפקיד לוחם ולא-לוחם. ויש אחרז ניכר של אנשי-צבא שאינם בתפקיד קרביים.

א.ב.

ישיבת ועדת הפנים
\$3.55

ד. סנה:
 אני חושב שראשית יש להכריע בטאלה אם
 רוצים להקנות לשוטרים אותן זכויות של
 חיילים, או לערוך את ההצעה בערך לפי הקווים שהתווה חבר הכנסת בר-יהודה.
 אני, למשל, חושב שיש להפריד בין שוטרים בטרות בטחוני ובין יתר השוטרים.
היו"ר נ. חת:
 יכולה להיות גם חלוקה שניה, לא לפי תפקידי
 השוטרים אלא לפי אופי החבלה.

הנחלט: לישיבה סתד (יום ד) בשעה 11.00
 תביא המטכסלה הצעות לפי שתי צורות
 החלוקה.

3. חוק איגוד ערים (הסתטיגויות)

היו"ר נ. חת:
 חבר הכנסת בר-יהודה סטר לי הסטיגויות
 לחוק איגוד ערים, לאחר שהחוק הונח כבר
 על סולחן הכנסת. לא רציתי לפסוק בדבר בעצמי, ולכן הבאתי זאת לוועדה.
 כדי שהוועדה תחליט אם לצרף את ההסטיגויות לחוק.

א. פרי:
 יש גם מספר הסטיגויות שלי שלא הספקתי
 לססור בזמן, כי לא ידעתי שהחוק הונח על
 סולחן הכנסת.

הנחלט: לצרף את ההסטיגויות של חבר
 הכנסת בר-יהודה לחוק איגוד-
 ערים המונח על סולחן הכנסת.

(הישיבה נועלה בשעה 10.55)